

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasına yönelik 11 - 12 Ocak 2005 tarihlerinde TBMM'de görüşülen yasa tasarısına yönelik basın açıklaması yaptı.

BASININ VE KAMUOYUNUN DİKKATİNE !

KÖY HİZMETLERİ GENEL MÜDÜRLÜĞÜ KAPATILMAMALIDIR

Siyasi iktidar, AB'ye vurgu yaparak, aslında AB'ye üye ülkelerde uygulanan kırsal kalkınma politikalarının tümüyle karşıtı bir tasarı ile, IMF ve Dünya Bankası dayatmaları çerçevesinde Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatarak, merkezi idarenin görev alanına giren kamu hizmetini yerelleştirerek özelleştirme uğraşısında kararlı gözükmektedir. Bu kararlılık, medyanın Başbakan'ın yurt dışı gezisine odaklandığı bir süreçte, TBMM Danışma Kurulu'nun kararına karşın, yasama çalışmalarının yapılmadığı Salı günü, siyasi iktidar grubunun önergesiyle tasarının Genel Kurul'da görüşülmeye başlamasıyla somutlaşmıştır.

Siyasal iktidarcı katılımcılık boyutunda Demokratik Kitle Örgütlerini, daha da ilginç ilgili Kamu Örgütlerini de dışlayarak hazırlanan "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanunda Değişiklik Yapılması ve Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması Hakkında Kanun Tasarısı", Plan ve Bütçe Komisyonu'nda alt komisyona sevk edilmiştir. Siyasi iktidara üye milletvekillerinin de eleştirileri doğrultusunda tasarı yeniden yazılmış ve Genel Kurul'da görüşülen "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun Tasarısı" ortaya çıkmıştır. Tasarı bu haliyle bile, yasa yapım tekniğine uygun olmayan, Anayasaya aykırı hükümler içeren bir içeriğe sahiptir.

Tasarı hakkında Tarım, Orman ve Köyişleri Komisyonu'nda yapılan değişiklikler göz ardı edilmiştir. Alt Komisyon metninde ise, demokratik kitle örgütlerinin eleştirileri aşağıdaki şekilde sıralanmıştır:

- Tasarının kamuoyunda yeteri kadar tartışılmamış

ve hazırlanırken ilgililerin görüşlerinin alınmamış olduğu, demokratik katılım noktasında çıkacak kanunun ortak aklın ürünü olması gerektiği,

- Aktarılması öngörülen hizmetlerin il özel idarelerinin mevcut yapısı ve personeliyle gereği gibi yerine getirilemeyeceği, il özel idarelerinin bu yükün altından kalkamayacağı,

- Personelin devredilmesi sonucunda çalışanların buldukları ilde kalacağı, böylece dolaşım haklarının ellerinden alınacağı ve Anayasaya aykırı bir durumun ortaya çıkacağı, ülke düzeyinde kültür dolaşımını anlamına da gelen memur yer değiştirmelerinin böylece engelleneceği,

- Özellikle köy yollarının kar nedeniyle kapandığı bu dönemde Tasarının sıkıntılara yol açacağı, köylere götürülen diğer hizmetlerde de ciddi azalmaların yaşanacağı ve Tasarının geri çekilmesi gerektiği,

- Su kaynaklarının ve tarım arazilerinin korunmasının Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğünün yerine getirdiği önemli görevlerden olduğu, dünyada bu konularda önemli problemlerin yaşandığı ve hassasiyetle üzerinde durulduğu, Tasarının kanunlaşması halinde çok önemli olan bu hizmetlerin aksayacağı ve merkezi yaklaşımın ortadan kalkacağı,

- Toprak ve su politikalarının ulusal ölçekli işler olduğu, yerel yönetimlerin mahalli müşterek nitelikteki hizmetleri arasında değerlendirilemeyeceği,

- Ülkemizde var olan bölgeler arası gelişmişlik farklılıklarının bu düzenlemeler ile daha da derinleşeceği,

- Demokratikleşme konusunda yerelleşmeye ihtiyaç

bulduğu ancak, bu konuda önceliğin Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü gibi kurumlardan başlatılmasının doğru olmayacağı,

- Ülkemizin, bilinçli ve ulusal düzeyde bir su politikası izlemediği takdirde çölleşme tehdidiyle karşı karşıya kalabileceği, Türkiye'nin toprak ve su zengini bir ülke olmadığı, insanlarımızın sağlıklı beslenebilmesi için bile toprak ve su kaynaklarının titizlikle korunması gerektiği,

- Verimli tarım arazilerinin sanayileşmeyle birlikte önemli ölçüde tahribata uğradığı ve bir kısmının da yok olduğu, özellikle sanayileşmiş bölgelerde, yerel yönetimlerin mevcut icraatlarının da tarım arazilerini azalttığı,

- Toprak ve su kaynakları yönetimi konusunun uzmanlık gerektiren bir alan olduğu ve konunun uzmanı olan Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı tarafından etraflıca ele alınarak uygun düzenlemelerin yapılması gerektiği,

- Toprak yönetimine ilişkin olarak bir kanun tasarısının hazırlanmakta olduğu, yapılacak düzenlemelerde bu çalışmalarla eşgüdümün sağlanması ve ortaya çıkabilecek karışıklıkların önlenmesi gerektiği,

- Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bütçesinin %85'inin personel ödemelerine gittiği yönünde bilgiler verildiği, ancak, Kurum bütçesinin önemli bir kısmını oluşturan işçilik harcamalarının cari harcamalar içinde yer almakla birlikte yatırımların gerçekleşmesini sağlayan önemli bir unsur olduğu, bu açıdan katma değer yaratan yatırım giderleri gibi değerlendirmenin daha doğru olacağı.

Bu görüşlerin alt komisyon metnine geçmesi, tarihe bir not olarak düşmekle birlikte, siyasi iktidarın yanı sıra ısrar etmesi kararlılığını değiştirmemiştir.

Oysa; tasarının genel gerekçeleri gerçek olmayan yorumlarla doludur, yanlıdır, yanlıştır.

Tasarı; "sosyal devlet" ilkesini hiçe sayarak, merkezi idare eliyle havza bazında planlanarak yürütülmesi gereken işleri "mahallî ve müşterek nitelikli" olarak niteleyerek İl Özel İdarelerine ve Büyükşehir Belediyelerine devretmekte, Anayasanın 44 , 45 ve 166' ıncı maddeleri ile devlet tüzel kişiliğine yüklenen görevleri devlet tüzel kişiliği kapsamının dışına çıkarmakta, toprak ve su kaynaklarımızı korumasız bırakmakta, tarımsal ve kırsal altyapının geliştirilmesi gereğine aykırı bir yönelim sergilemektedir.

Tasarıda; İl Özel İdarelerinin ve Büyükşehir belediyelerinin müteahhitler aracılığıyla işleri görmesi öngörülerek; kamu hizmetlerinin gerektirdiği aslî ve sürekli görevlerin memurlar ve diğer kamu görevlileri dışında kişilerce görülmesi sağlanmaya çalışılmakta, böylece taşeronlaşma ve sendikasızlaştırma teşvik edilmektedir.

TMMOB; Kamu Yönetimi Temel Kanunu Tasarısı'nın geri dönmesi karşısında, bu tasarıyı parçalayarak yaşama geçirmeyi amaçlayan siyasal iktidardan, bu "inat tasarısı" nı geri çekmesini talep etmektedir.

Yanı sıra ısrar edilmesi karşısında kamuoyunu doğru bilgilendirmek için çaba göstermek zorundayız. Cumhurbaşkanının veto hakkını bu tasarıya karşı da uygulamasını talep etmek zorundayız. Tasarının yasalaşması durumunda Ana Muhalefet Partisi tarafından Anayasa Mahkemesi'ne iptal davası açılmasını istemek zorundayız. Ama her aşamada, halkın örgütlü baskı gücünü ortaya koymasını sağlamak zorundayız.

Siyasal iktidarın IMF programları doğrultusunda gerçekleştirdiği ekonomik ve sosyal hayatımızı tahrip edecek girişimleri durdurmak ve "İnsanca Yaşanabilecek Bir Türkiye İçin" Emek Platformu bileşeni olarak emek ve demokrasi güçleriyle birlikte mücadelemizi sürdüreceğimizi bu konu aracılığı ile bir kez daha kamuoyuna duyuruyoruz.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

TMMOB, 5286 SAYILI YASA İLE İLGİLİ GÖRÜŞLERİNİ KAMUOYUNA İLETTİ

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet Soğancı 25.01.2005 tarihinde yaptığı basın toplantısında, "5286 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun hukukun genel ilkelerine, anayasal kurallara, kamu yararına ve sosyal devlete aykırıdır." dedi.

TMMOB ortamında hazırlanan ve 50 asıl, 30 ek ile toplam 80 sayfadan oluşan rapor basın aracılığı ile kamuoyuna iletildi. Kanun ile ilgili hazırlanan rapor Cumhurbaşkanı ile ana muhalefet partisine de gönderildi.

TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı Mehmet SOĞANCI basın toplantısında şunları söyledi:

BASININ VE KAMUOYUNUN DİKKATİNE!

5286 Sayılı "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Kanun" Hukukun Genel İlkelerine, Anayasal Kurallara, Kamu Yararına, Sosyal Devlete Aykırıdır.

Siyasal iktidar, AB'ye vurgu yaparak, aslında AB'ye üye ülkelerde uygulanan kırsal kalkınma politikalarının tümüyle karşıtı bir tasarı ile, IMF ve Dünya Bankası dayatmaları çerçevesinde Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatarak, merkezi idarenin görev alanına giren kamu hizmetini yerelleştirerek özelleştirme uğraşısında kararlı gözükmektedir. Bu kararlılık, 13 Ocak 2005 tarihinde 5286 sayılı "Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Kaldırılması ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkında Kanun" yasalaşması ile somutlaşmıştır. Bu yasa ile 1985 tarihli 3202 sayılı Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkında Kanun değişmekte, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü ise kapatılmaktadır.

5286 sayılı Yasa, 5227 sayılı "Kamu Yönetiminin Temel İlkeleri ve Yeniden Yapılandırılması Hakkında Yasa"nın iptal edilmeyen Geçici 2'inci Maddesini "test" etmeye yönelik bir girişimdir. Gerekli yasal, kurumsal, teknik ve ekonomik altyapı hazırlanmadan, bir "inat" uğruna acele ile gündeme getirilen bir tasarıdır.

Bu Yasa'nın, Genel Gerekçesinde yer alan: "... bu verimsiz yönetim süreci çeşitli yozlaşma ve yolsuzluk

olayları ile birleştiğinde ise halkın yönetime olan güvenini azaltmaktadır... Yukarıda belirtilen sorunların en belirgin şekilde hissedildiği kurumlardan biri haline gelen Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü..." ifadeleri sonucu, haksız bir suçlama ile Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü zan altında bırakmakta, böylelikle kapatılması için gerçeğe ilgisiz olmayan her türlü yöntem "mübah" sayılmaktadır.

Yine bu Yasa'nın Genel Gerekçesinde söylenen "mükerrerlikler" doğru olmadığı gibi, 442 sayılı Köy Kanunu'nda sayılan görev ve hizmetler yürürlükte iken, 5286 sayılı Yasanın çıkarılması ile köye yönelik hizmetlerde yeni mükerrerlikler yaratılmıştır.

Yürürlükteki Anayasa'nın kimi yetersizlikler ve olumsuzlukları içermesine karşın, genelde toprak koruma ve sürdürülebilir kullanma konusundaki çalışmalara dayanak olabilecek yaptırımlar ve düzenlemeleri içermektedir. Siyasal iktidardan beklenen Anayasa'da belirlenen düzenleme ve yaptırımların bütüncül bir yaklaşımla yürütülmesini sağlayacak yasaların yürürlüğe konulmasıdır.

3202 sayılı Yasada Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü bir merkezi örgüt olarak, Tarım Orman ve Köyişleri Bakanlığı'na "bağlı kuruluş" statüsünde kurulmuştur. Bu nedenle, görevlerin merkezi parçası ile bölge-il müdürlükleri parçası arasında nasıl bölüneceği gösterilmemiştir. 3202 sayılı yasaya göre görevler

bir bütündür; örgütün yapısı gereğince hiyerarşi ilkesine göre yürütülecektir. Oysa 5286 sayılı yasa, Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü tarafından görülen hizmetleri, merkezi yönetim ile ilişkisi idari vesayet ilkesine göre kurulmuş olan yerel yönetimlere devretmektedir. Böylece görev ve yetkilerin kullanımını üstlenen idareyi değiştirmekte, hizmeti "devlet tüzelkişiliği"nden "yerel idare tüzelkişiliği"ne aktarmaktadır. Yasada, merkezi yönetim ile yerel yönetimler arasındaki ilişkilerin ilkeleri konulmamış, sayılan tüm görevler merkezi yönetimin gözetim ve denetimi dışında yerel yönetimlere devredilmiştir. Hizmetin görülmesi hiyerarşik yönetim ilişkisinden idari vesayet ilişkisine taşınmıştır. Böylece, bir yandan, Anayasa gereğince ancak devlet tüzelkişiliğince yürütülecek görevler yerel idarelere devredilmiş, öte yandan, devredilen görevlerin kullanımı vesayet kurumu ilkelerine göre yeniden tanımlanmadan açıkta bırakılmıştır. 5286 sayılı Yasa 5227 sayılı Yasa ile birlikte değerlendirildiğinde; 5286 sayılı Yasanın tümüyle Anayasaya aykırı olduğu görülecektir.

Bu Yasa'nın Geçici 1'inci Maddesinde, "devir usul ve esaslarını belirleme" konusunda Bakanlar Kuruluna, Yüksek Planlama Kuruluna ve Maliye Bakanı'na birtakım yetkiler verilmektedir. Oysa bunlar, en azından, çerçeve temel düzenlemesi yapılmamış olan düzenleme yetkileridir ve o nedenle asli düzenleme yetkisi niteliği taşımaktadır. Bilindiği üzere, yürütmenin asli düzenleme yetkisi yoktur. Yasama asli düzenlemeyi yapar ve onun çizdiği sınırlar içerisinde yürütme, düzenleme yetkisini kullanır. Bu konuda Anayasa Mahkemesinin çok sayıda iptal kararı mevcuttur. Dolayısıyla, bu düzenlemeler de Anayasa'nın 7'inci ve 8'inci maddesine aykırıdır.

Bu Yasa ile, Anayasa ile Devlet'e verilen toprak ve su yönetimi koşulsuz olarak yerel yönetimlere devredilmektedir. Bu devir, Anayasa'nın 44, 45 ve 166'ncı maddelerine aykırıdır.

Toprak ve su kaynaklarının kullanılması, geliştirilmesi ve korunması ile ilgili yapılacak tüm çalışmalar havza bazında yapılmalıdır. Havzaların birden çok ili içerisine alması, ülkesel ve bölgesel çalışmayı gerektirmektedir. Toprak ve su gibi doğal kaynakların doğası gereği "il sınırları" ile sınırlanamamaları nedeniyle, tarımsal altyapıya ilişkin kamu hizmetlerinin görülmesinde verim ve uyum sağlamak amacıyla birden çok ili içine alan bölge teşkilatlarının kurulması, özellikle katma bütçeli yatırımcı kuruluşlar açısından büyük önem taşımaktadır. Yasa'nın Ek 2'inci maddesi ise; Bölge müdürlüklerince yürütülen hizmetlerin, bölge müdürlüğü kapsamına giren illerin il özel idarelerince her yıl müştereken yapılacak iş programı çerçevesinde yürütüleceği ve bu iş programı çerçevesinde ilgili il özel idarelerinin gerekli araç, gereç, taşınır, personel ve diğer her türlü desteği sağlayacağı belirtilmektedir. Bu düzenleme, bölgelerin varlığının devam edeceğini göstermektedir. Ek Madde 2; bu haliyle bölgesel hizmetlerin varlığını kabul etmekte ve devredilen hizmetlerin "mahalli ve müşterek hizmetler" olmadığını belirtmektedir. Bu gerçeklere karşın, Ek Madde 2'nin iller arası protokole dayalı bir yapılanmayı gündeme getirmesi Anayasaya aykırıdır.

Bu Yasa'nın 5'inci maddesi ile 3202 sayılı yasanın 18'inci maddesinin yürürlükten kaldırılması sonucu, Teftiş Kurulu Başkanlığı kaldırılmıştır. Bu durumda, "tetkik, teftiş, soruşturma, kontrol ve denetleme" işlerini kimin yapacağı belirsiz hale gelmektedir. Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nde çalışan ve idari işlemler yanı sıra teknik işlerin de denetimini yapan müfettişlerin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'na devredilmesi ve İl Özel İdarelerinde Teftiş Kurulu olmaması, hizmetlerin denetlenememesi sonucunu doğuracaktır. İçişleri Bakanlığı tarafından yapılacak denetimlerin ise, uzmanlık gerektiren alanlarda ne derece etkin olacağı tartışmaya açıktır.

Bu Yasada, görev ve yetki dağılımı yapılırken bir belirlilik ortaya konulmamıştır. Hangi yetkilerin

Bayındırlık ve İskân Bakanlığı, hangi yetkilerin İl Özel İdareleri ve hangi yetkilerin İstanbul ile Kocaeli Büyükşehir Belediyelerince kullanacağı konusunda bir açıklık yoktur. Bu konuda ilgili yasalara bir atıfta bulunularak, devredilen görev ve yetkilerin ilgili yasalara yazılması yolu seçilmemiştir. Mevcutta bulunan 441 sayılı KHK ile tüm görev ve hizmetlerin Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, yani merkezi yönetimin görev ve hizmetleri arasında yer almasının devam etmesi söz konusudur. Yukarıdaki gerekçelerle 5286 sayılı Yasa, idarenin kanuniliği ilkesine, dolayısıyla Anayasanın 8'inci maddesine aykırı bir düzenlemedir.

5286 sayılı Yasa'nın AB'ye uyumla ilgisi tartışılmalıdır. Çünkü, geçerli hiçbir veri, bu yasanın AB'ye uyum çalışması olduğunu göstermemektedir. Yasa ile, Tarım ve Köyişleri Bakanlığı, tarımsal üretimin ana etmenleri olan toprak ve su yönetiminden, uzman örgütünün kalmaması nedeniyle çekilmiş olmaktadır. Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü ya da Tarım Reformu Genel Müdürlüğü'nün merkezi yönetim adına bu görevleri yürütecek olması, her iki genel müdürlükle "konu", "alan" ve "ölçek" bazında ayrılan Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılmasının yaratacağı boşluğu gideremeyecektir. Bu bağlamda; Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nın toprak ve su yönetiminden, kırsal kalkınmanın temelini oluşturan kırsal altyapı hizmetlerinden çekilmesi doğru değildir ve hiçbir gerekçeyle kabul edilemez.

Sekizinci Beş Yıllık Kalkınma Planı'nda yer alan ilgili hükümler de, toprak ve su kaynakları yönetiminin ulusal ve bölgesel niteliğini açıkça ortaya konulmaktadır. Planda yol ağı, içmesuyu ve iskan konularında merkezin denetiminin kalması gerektiği vurgulanmaktadır.

Uluslararası alanda verdiğimiz taahhütler doğrultusunda hazırlanan "Çölleşmeyle Mücadele Ulusal Eylem Planı"nın yaşama geçirilmesi de, ülke ve havzalara dayalı bölgeler çapında bir

yaplanmaya gidilmesini gerektirmektedir. 4794 sayılı Kanunla onaylanan sözleşme gereği Avrupa Çevre Ajansı ve Avrupa Bilgi ve Gözlem Ağı'na katılım konusunda yürütülen çalışmalarda, toprak ve su kaynakları merkezi düzeyde planlanması gereken kaynaklar olarak değerlendirilmiş, toprak ile arazi örtüsü konularında Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü Türkiye Ulusal Referans Merkezi olarak görevlendirilmiştir.

Ayrıca 2004 yılında gerçekleştirilen II. Tarım Şurası'nda, toprak ve su kaynaklarının merkezi görev ve hizmetler olduğu, bunların yerele devrinin çok önemli sakıncalar yaratacağı çeşitli Komisyon Raporlarında yer almıştır.

Tarım ve Köyişleri Bakanlığı'nda hazırlıkları sürdürülen Kırsal Kalkınma Genel Müdürlüğü Yasa Tasarısı, henüz Bakanlar Kurulu'nun gündemine girmemiştir. Yeni bir Genel Müdürlük kurulacak ise, bu konudaki tasarının 5286 sayılı Yasadan daha önce veya eşzamanlı TBMM gündemine taşınması gerekirdi. Bu yapılmadığına göre, 5286 sayılı Yasada yerele devredilen hizmetlerden bazılarının, yeni kurulacak Genel Müdürlüğe ilişkin yasa ile tekrar merkeze alınması, yeni kargaşalara yol açacağı gibi, yasama organına duyulan güveni de azaltacaktır.

Yasa, IMF ile yürütülen "istikrar programı"nın önemli bir ayağıdır. 10 uncu gözden geçirmeye ilişkin 20.11.2001 tarihli ek Niyet Mektubu'nda; "İşletme ve bakım giderlerinin daha düşük maliyetle gerçekleştirilebilmesi için görev ve kaynakların uygun olan alanlarda merkezden yerel yönetimlere kaydırılması süreci ivedilikle başlatılacaktır. Bu süreç 2002 yılı boyunca hızlanarak devam edecektir. Konsolide bütçeye tabi kuruluşların bölge müdürlükleri kaldırılacak; Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün ve diğer merkezi devlet birim ve kurumlarının bölge idarelerinin işçileri, ekipmanı ve sorumlulukları zaman içinde İl Özel İdareleri'ne kaydırılacaktır." ifadeleri yer almıştır. IMF ile yeni bir

Stand-By Anlaşması imzalayan siyasi iktidar, "faiz dışı fazla" bağlamında dayatılan bu gerçeği görmezden gelerek, Yasanın IMF bağlantısını yok sayabilmektedir.

Bu Yasa, "Türkiye Kamu Yönetim Sistemi'nde bir ilki gerçekleştirilmektedir. Yasa, özelleştirme uygulamalarının da dışına çıkarak, ilk kez devredeni ve devralanı belli ve hazır olmayan bir tasfiye sürecini düzenlemektedir.

Devredeni belli değildir. Çünkü; Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün üst düzey yöneticilerinin görevleri 16.03.2005 tarihinde bitmesine karşın, devir ile ilgili işlemler, yasanın yürürlük tarihinden itibaren bir yıl süresince tamamlanacaktır. Üstelik "kayyum" bile atanmamıştır.

Devralanı belli değildir. Çünkü; İl Özel İdaresi Yasası Cumhurbaşkanı tarafından Türkiye Büyük Millet Meclisi'ne iade edildiği ve Belediye Yasası'nın bazı maddeleri Anayasa Mahkemesi tarafından iptal edildiği için, İl özel idareleri ve belediyeler bu görevleri yürütecek örgütlenme yapısına uyumlu değildir. Ayrıca, gerekli yasal düzenlemeler çıkarılmadığı için, il özel idareleri ve büyükşehir belediyeleri devredilen hizmetleri yürütebilecek maddi olanaklara sahip değildir. Aynı zamanda, devredilen personelin ücretlerini de ödeyecek maddi olanaklara sahip olmadıkları için, Yasa ile bu konuda Devlet'e süresi sınırsız ödenek aktarma yetkisi verilmiştir.

Özetle; bu yasayı uygulamak üzere, ne merkezi yönetim, ne de yerel yönetimler hazır değildir.

Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nün kapatılması sonucu;

• Yerel siyasi baskılar artarak kaynaklar plansızca ve savurganca kullanılacaktır.

• Bölgesel eşitsizlik ve dengesizlik sorunu büyüyecektir.

• Toprak ve su kaynaklarının belirlenmesi, korunması ve yönetimi için ülke bütününde planlamalar ve havza bazında uygulamalar yapılamayacaktır.

• Tarımsal desteklerin kaldırıldığı süreçte devletin Türk çiftçisine dolaylı olarak verdiği son destek arazi toplulaştırma hizmetleri istenilen düzeyde ve nitelikte verilemeyecektir.

• Genel Müdürlüğün kendi personeli ve donanımı ile kırsal kesime götürdüğü hizmetlerin parasallaştırılması sağlanarak doğacak pazarı yerli ve yabancı özel sektör dolduracaktır.

• Parası olmayan köylüye hizmet verilemeyecektir.

• Sendikal örgütlenme kısıtlanacak ve esnek çalışma koşulları yaşama geçirilecektir.

Bu sonuçlar, Anayasanın 2 inci maddesinde yerini bulan "sosyal devlet" ilkesinin, köye yönelik hizmetler ve çalışma ilişkileri alanında zedelenmesine, belki de yok sayılmasına yol açacaktır.

Bilimi toplumla buluşturmayı çalışmalarının ana eksenini gören TMMOB; haksız gerekçelerle ve kamusal çıkarlara aykırı düzenlemelerle Köy Hizmetleri Genel Müdürlüğü'nü kapatmayı amaçlayan 5286 sayılı yasanın bilimsel ve ülke gerçekleriyle örtüşmediğini ifade etmektedir.

TMMOB 5286 sayılı Yasa'nın yürürlüğe girmemesi için ilgili tüm Anayasal kuruluşları göreve çağırılmaktadır.

TMMOB, bu Yasa'nın sosyal devlet ve sosyal adalet anlayışlarından neleri götürdüğünü kamuoyuna anlatmakla kendini görevli kılmaktadır.

Mehmet SOĞANCI
TMMOB Yönetim Kurulu Başkanı

19 MART'TA DÜNYANIN SOKAKLARI BİZİM!...

ABD emperyalizminin Irak'ı işgalinin ikinci yılında, 19 Mart Küresel Eylem Günü'nde, İstanbul'da yapılacak miting için Düzenleme Komitesi tarafından basın açıklaması yapıldı.

TMMOB'den

Ekim ayında Londra'da yapılan Avrupa Sosyal Forumu'nda alınan karar doğrultusunda tüm Avrupa'da ve dünyanın pek çok ülkesinde sendikalar, kitle örgütleri, siyasi partiler, savaş karşıtları ve sivil toplum kuruluşları, 19 Mart 2005 Küresel Eylem Günü'nde, ABD emperyalizmi ve işgal güçlerinin Irak'a saldırısının ikinci yıldönümünde işgale karşı çıkan gösteriler örgütleyerek sokağa çıkacaklar...

ABD'nin dünya planındaki hegemonyasını tesis etmek üzere giriştiği savaş, saldırı ve işgallere karşı dünyanın dört bir yanında sokaklarda olacağız...

Türkiye'de de tüm savaş karşıtları Küresel Eylem Günü'nde aynı coşkuyla sokaklardaki yerlerini alacaklar...

Karşılarındaki "büyük" organize güçlere bakarak, "Savaşa karşı ben tek başıma ne yapabilirim ki?" diyen binlerce insan tek yumruk olup, 1 Mart 2004'te Meclis'ten savaşa katılmama kararını çıkarttırarak barış için ne yapılabileceğini bütün dünyaya gösterdiler... İşte, tıpkı 1 Mart'ta olduğu gibi, Küresel Eylem Günü'nde de ülkemizdeki barış yanlıları aynı kararlılık ve duyguyla sorumluluklarını bir kez daha göstereceklerdir...

Irak'ta binlerce insanın hayatına malolan savaş ve işgal sürerken, ABD bu insanlık dramına doymadığını, İran ve Suriye'yi tehdit ederek gösteriyor...

Yeni acılara, gözyaşı ve ölümlere ne seyirci kalacağız, ne de izin vereceğiz!..

Bu nedenle, Türkiye'nin Ortadoğu'ya yönelik herhangi bir askeri müdahaleye dahil olmasını istemediğimizi bir kez daha ve yüksek sesle tekrar ediyor, hükümeti uyarıyoruz!..

Bizler...

Halkın iradesini hiçe sayarak uluslararası hukuku ihlal edilmesine karşı çıkan demokrasi ve özgürlük yanlıları...

Herhangi bir ülkenin, durmaksızın genişleyen bir askeri üsler şebekesini tüm dünyaya yaymasına ve dünyada bir eşi daha olmayan bir silah stoku oluşturulmasına karşı duran enternasyonalistler...

Irak'ta ve her yerde zorba rejimlere ve aynı zamanda, sürekli ve çok tehlikeli çatışmaları kaçınılmaz kılan ve dünya barışı için büyük bir tehlikeler yaratan ABD'nin yeni 'önleyici savaş' politikasına karşı olan barış yanlıları...

Emperyalizme, diktatörlüğe ve her türlü tutucu politikaya karşı halk muhalefetini destekleyenler...

Bütün yoksullardan, farklı olandan, ezilenlerden ve dışlanmışlardan yana olanlar...

Çok kimlikliliğin ve çok kültürlülüğün ayrımcı değil birleştirici olduğuna inananlar...

Irkıçlığa ve her türden milliyetçiliğe karşı halkların kardeşliğini savunanlar...

Gelecek nesillerin daha sağlıklı ve yaşanabilir bir dünyaya sahip olabilmeleri için, bütün yaşamın temeli olan ormanların, toprağın, suyun, doğa kaynaklarının

ve doğal çeşitliliğin yok edilmesine karşı duranlar...

"Gücü gücüne yetene" zihniyetini yücelten, ekonomik eşitsizlik ve güç eşitsizlikleri yaratan, şirketlerin, sağlığa aykırı koşullarda düşük ücretle işgücü ve köle emeği kullanmaya varan egemenliğini, toplumsal cinsiyetçi ve cinsel hiyerarşileri teşvik eden ekonomik, siyasal ve kültürel kurumlara, sistemlere karşı mücadele edenler...

Savaş ve askeri harcamalarda kullanılan paranın, sağlık hizmetlerine, eğitim ve konut gibi insani ihtiyaçların karşılanması için kullanılmasını savunan dayanışmacılar...

Siyasetin toplumsallaştırılmasını, yoksulların, ezilenlerin, horlananların, emekçi halkların

dayanışmasını geliştiren, adaleti savunan, katılımı demokrasiyi vazgeçilmezi sayan, çeşitliliği yücelten ve tam demokrasiyi teşvik eden bir dünyadan yana olanlar...

19 Mart Küresel Eylem Günü'nde Kadıköy'deyiz!

Siz de sesimize sesinizi katın!..

Miting Düzenleme Komitesi adına

TMMOB Başkanı Mehmet Soğancı

Düzenleyen Kuruluşlar

TÜRK-İŞ, DİSK, HAK-İŞ, KESK, TMMOB, Türk Dış Hekimleri Birliği, Türk Eczacıları Birliği, TTB, Türk Veteriner Hekimleri Birliği, TÜRMÖB, İstanbul Barosu

